

[Lykketoft]

Med hensyn til de marginale felter, hvor ministeren siger, at der kan blive tale om en skærpelse, er der måske i nogle tilfælde tale om en fremrykning – det er jo hele tankegangen i nr. L 77 – af noget skattebetaling, men netop på grund af de høje marginalskatte og muligheden for at modregne fremrykket kulbrinteskatefterfølgende, er der tale om en meget lille samlet ekstra belastning over en periode. Der er først og fremmest tale om, at man noget tidligere kan indtægtsføre samfundets andel af fortjenesten ude i Nordsøen, og det mener vi at den anstrengte samfundsøkonomi har brug for.

Jeg noterede mig ministerens bemærkning om problemerne omkring dobbeltbeskatning. Det er naturligvis noget af det, vi må bede om at få indgående belyst under udvalgsarbejdet.

Jeg vil blot sige om nedsættelsen af kulbrintefradraget, som er det tredje element – fremrykningen er ét, skatteprocentens nedsættelse er et andet, og nedsættelsen af kulbrintefradraget er et tredje – at det er velbegrundet, også ud fra de forudsætninger, vi opererede med, da vi gennemførte kulbrinteskatten for 3½ år siden. Det skulle være en eller anden rigtig rigelig forrentning, målt i forhold til markedsrenteniveauet, af investeringerne, vi her fastlagde at man ikke skulle beskattes ekstra af, og med det meget voldsomme fald i renteniveauet, der er sket i mellemtiden, forekommer det at være en helt naturlig og absolut ukompliceret korrektion af systemet, vi her foreslår.

Må jeg sige om den anden del af det, der her er til debat, nr. L 76 om ændring af selskabsskatteLovens § 12, at det har et langt bredere formål end alene det at ændre bidraget fra dem, der udvinder olie og gas. Det er klart, at vi er blevet inspireret til at tage denne sag op i denne sammenhæng, fordi vi har en fornemmelse af, at der ved faktureringerne med hensyn til afregninger af forskellig art, køb af udstyr, lån mellem de danske filialer, der deltager i olie- og gasudvinding, og de udenlandske moderselskaber kan være tale om pris- og rentefastsættelser, der ikke svarer til de normale markedsmæssige vilkår. Vi mener, der er brug for at styrke skattemyndighedernes hjemmel til at tilsidesætte sådanne ikke-markedsmæssige prifsatsættelser.

Men sigtet er naturligvis langt videre. Det handler om, at vi har konstateret, at den formulering, selskabsskatteLovens § 12 har haft hidtil, ikke har været stærk nok til at bære igennem de sager, der blev rejst for nogle år siden af ligningsrådet imod olieselskaberne, ikke med hensyn til udvinding i Nordsøen, men med hensyn til deres øvrige aktiviteter i Danmark, hvor de i en længere årrække ikke havde betalt nævneværdigt i skat.

Vi mener altså, at der er behov for, at folkettingen helt generelt diskuterer mulighederne for, at multinationale selskaber – uanset om de har deres hovedbase i udlandet eller i Danmark – lægger en passende del af deres faktiske overskud i Danmark, passende i forhold til den del af deres aktiviteter og indtjening, de faktisk har i det danske samfund. Den debat anser vi for meget vigtig, og jeg tager det som en lille bitte lyspunkt, at ministeren i sin kommentar til dette forslag erklærede sig villig til at diskutere denne sag. Under udvalgsarbejdet vil vi gå meget op i, at vi får gjort det til bunds.

Hagen Hagensen (KF):

Allerede det fremrykkede tidspunkt på dagen gør, at jeg vil søge at gøre mine bemærkninger korte, selv om det ene af de to lovforslag drejer sig om fremrykning, ganske vist af skatter.

Jeg kan stort set henholde mig til, hvad skatteministeren sagde om de to lovforslag, og straks sige, at det konservative folkeparti afviser de to lovforslag i den form, de har.

Kulbrinteskatten blev jo drøftet ganske meget i 1982, da vi arbejdede med disse ting. Det er vel naturligt at nævne, hvad den daværende minister for skatter og afgifter sagde i Nyhedsmagasinet den 8. februar 1982, hvor han blev spurgt om forholdene omkring kulbrinteskatten. Da sagde den daværende minister for skatter og afgifter, hr. Lykketoft, følgende:

»Nu skal man gøre sig helt klart, at den særlige kulbrinteskate, der er tale om, er en skat, der først sættes ind, når man har fået sikret fradragsret på alle sine udgifter og en meget rigelig forrentning af den investerede kapital. Det er altså kun de meget givende felter, meget profitable felter, der overhovedet berøres af kulbrintebeskatningen.«